

Ngày lịch sử 1 tháng 11 - 1963 :

Ai ra lệnh giết Ông Ngô Đình Diệm? Tại Sao?

Phan Đức Minh

Sau khi ông Diệm bị giết rồi, nhiều người quen thân hỏi tôi về câu hỏi nêu trên, xem có ý kiến chi lạ không... Vài năm sau, lại có nhiều dịp anh em, bạn bè chúng tôi đem câu hỏi "*Ai ra lệnh giết ông Ngô Đình Diệm?*" ra bàn cãi. Rồi sau này nữa, lại có cả một vài cựu sĩ quan Mỹ từng phục vụ tại chiến trường Việt Nam trước kia bị kéo vào cái vụ... trả lời câu hỏi này... Câu trả lời đi đến kết luận chung chung : *CIA của Mỹ ra lệnh giết chứ còn ai vào đó nữa !* Hoặc người cẩn thận, dè dặt thì nói : *còn lơ mơ lắm, nhiều nguồn tin, sách báo trái ngược nhau, nhưng nặng phần nghiêng về phía CIA và Cabot Lodge...* Đó ! Cả người Mỹ, cựu sĩ quan Mỹ, thiếu gì sách báo để đọc, thiếu gì nguồn tin để được biết mà cũng vậy thôi. Mà cũng phải ! Chuyện "*của thiên hạ* ", ai hơi đâu mà nhọc công tìm hiểu như chúng ta . Vì vậy, hôm nay người viết xin gửi đến quý vị độc giả (*nhất là các bạn trẻ trưởng thành nơi hải ngoại, nhưng luôn cố gắng tìm hiểu Văn học, Lịch sử của dân tộc mình*) bài viết dưới đây với lòng mong ước sẽ là một phần nhỏ bé góp sức cùng quý vị tìm ra câu trả lời dễ dàng hơn. Tới bây giờ, nếu có ai nêu câu hỏi: "*Ai ra lệnh giết ông Ngô Đình Diệm thì nhiều người cũng vẫn trả lời là: Mỹ ra lệnh giết, Cabot Lodge hay CIA ra lệnh giết chứ còn ai vào đó nữa !* Câu chuyện không đơn giản như thế !

- Người Mỹ (*chính quyền, nhân vật ngoại giao, Đại Sứ, CIA v.v...*) có ra lệnh, tổ chức, điều khiển cuộc đảo chánh lật đổ Ông Ngô Đình Diệm không ? - **Có !** - Người Mỹ có ra lệnh giết Ông Ngô Đình Diệm không ? - **Không !**

Bây giờ, chúng ta cần đi theo từng bước của một quá trình lịch sử (*historic process*) để tìm ra câu trả lời :

1. Cuộc đảo chánh thực sự bùng nổ :

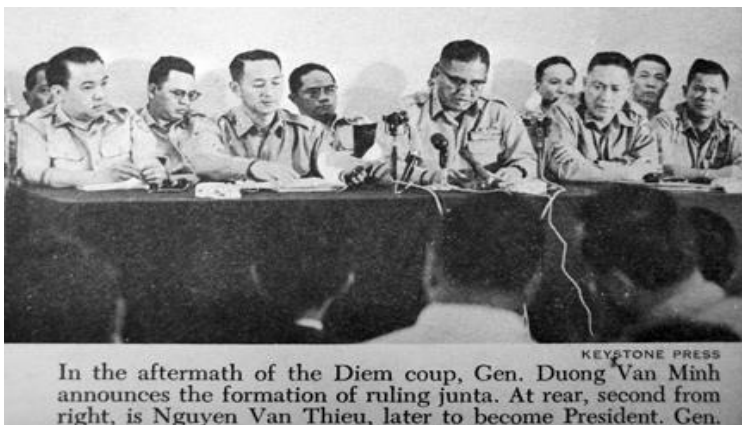
- Ông Cao Xuân Vỹ -

- Ngày **1-11-1963**, quân đảo chánh bao vây dinh Tổng Thống , là dinh Gia Long vì dinh Độc Lập đang sửa chữa . Lúc ban đầu, hai ông Diệm và Nhu vẫn còn yên trí rằng đây là "*Kế hoạch chống đảo chánh*" của ông Nhu và Tướng Tôn Thất Đính, Tư Lệnh Quân Đoàn 3 (*Commander of the 3rd Army Corps*) đã hoạch định trước đó để "*dập luôn*" âm mưu đảo chánh, đồng thời bắt hết Bộ Chỉ Huy của lực lượng này (*Diem and Nhu at first believe the attack to be opening of a Countercoup engineered by Nhu and General Ton That Dinh, 3rd Army Corps Commander...*). Thế nhưng vào phút chót, các Tướng đảo chánh đã liên lạc, thuyết phục Tướng Đính đồng thời "*dúi nhẹ*" cho Tướng Đính 1 mớ đô la, (*đô la Mỹ* *đàng hoàng thứ thiệt* , mà giá trị của năm 1963 đó). Thế là xong !

Tướng Đính thấy rằng tình thế đã đến nước này thì... lượm đồ của Cabot Lodge lợi hơn, khôn hơn. Nếu chống lại thì bắt buộc con cáo già Cabot Lodge, CIA và đám cầm đầu đảo chánh cũng phải bằng mọi cách, xoá sổ luôn cả mình mà thôi, dù cho Tướng Đính nắm quân rất mạnh và xưa nay Tướng Đính được coi là 1 Tướng gan lì, có nhiều tình cảm tốt đẹp với hai Ông Diệm và Nhu. Thế mới hay " *Có tiền mua Tiên cũng được - A golden key opens all doors* " là thế đó ! Cabot Lodge khỏi cần dùng đến Binh Pháp Tôn Tử, Clausewitz, Thành Cát Tư Hãn, Napoléon... chi cả. Cứ sai binh pháp của " *Đại Danh Tướng Đô La* " là ăn chắc, đánh đâu thắng đó, thành quách nào cũng tan. Hai ông Diệm và Nhu hết còn trông cậy vào ai được nữa ! Tứ bề thọ địch mất rồi. Hai ông đành tính chuyện thoát thân... Chừng gần 8 giờ 00 tối ngày 1-11-1963, ông **Cao Xuân Vỹ**, Tổng Giám Đốc Thanh Niên (*được coi là can đảm, có nghịã, có tình đối với ông Diệm*) lái chiếc xe nhỏ Citroen 2 chevaux, theo lối cổng đường Pasteur, vào dinh Gia Long. Hướng này bỏ trống vì bên trong không còn sức kháng cự của Lữ Đoàn Liên Binh Phòng Vệ Phủ Tổng Thống nữa cho nên bên ngoài, quân đảo chánh không cần kiểm soát chặt chẽ, chỉ cần đợi ông Diệm tuyên bố đầu hàng hay tới giờ G, giờ H thì vô bắt mà thôi. Từ dưới đường hầm bí mật (*lo xa từ trước rồi*) dinh Gia Long, ông Diệm cùng ông Nhu lên xe do Cao Xuân Vỹ lái, có sĩ quan tùy viên, Đại Úy Đỗ Thọ xách cặp đựng giấy tờ, tài liệu đi theo. Cao Xuân Vỹ lái xe vào Chợ Lớn, tới nơi đặt trụ sở của ông Ông Cao Xuân Vỹ, Tổng Nha Thanh Niên Cộng Hoà, thì Trung Tá Phước, Phó Đô Trưởng Nội An, lấy xe Desoto đón 2 ông Diệm và Nhu, đem theo một vài vệ sĩ thân tín, chạy tới nhà Mã Tuyên, một Bang Trưởng người Hoa Kiều và là một Thủ Lãnh Thanh Niên Cộng Hoà, được ông Vỹ tin cậy. Qua đêm trời gần sáng, ông Diệm hỏi Mã Tuyên coi có nhà thờ công giáo nào ở gần đây thì đưa ông tới. Đoàn tùy tùng đưa 2 ông Diệm và Nhu đến nhà thờ Cha Tam, là nhà thờ của đa số là người Hoa ở vùng này...

2. Ai ra lệnh giết ông Diệm ?

Nhiều người, kể cả người Mỹ cũng bảo " *Mỹ, CIA, Cabot Lodge không ra lệnh giết thì Bỏ ai dám giết Ông Diệm !* " Vậy mà không phải thế đâu ! **Tướng Trần Văn Đôn có lần nói: Tướng Minh ra lệnh giết ông Diệm bằng cách ra mật hiệu cho Đại Úy Nhung, cận vệ (bodyguard),** tuy trong Hồi Ký viết bằng Việt Ngữ, Tướng Đôn nói là không biết. Tuy nhiên , trong Hồi Ký viết bằng Anh Ngữ và trong 1 cuộc phỏng vấn, **Tướng Đôn lại quả quyết là Tướng Minh ra lệnh giết.** Một số Tướng Lãnh , đã từng họp bàn đảo chánh với Cabot Lodge, tất nhiên có cả Tướng Dương Văn Minh, đã đồng ý không giết ông Diệm, chỉ đưa ông ấy ra khỏi Việt Nam thôi, để tránh hận thù, rắc rối to lớn cho cả 2 bên .

* Sau này nhiều Tướng Lãnh hỏi thẳng Tướng Minh " *Có phải Ông ra lệnh giết 2 Ông Diệm và Nhu không ?* " Tướng Minh trả lời lơ lửng : " *Muốn hiểu sao thì hiểu ! - Chuyện trước mắt không lo, sao cứ bới móc chuyện cũ ra để làm cái chi vậy !* "...

* **Theo Bà Ellen J. Hammer**, người quen biết rất nhiều với các nhân vật quan trọng ở Miền Nam, trong cuốn " *A Death in November* ", có nói: Sau khi tình hình đã thay đổi nhiều trong liên hệ của các Tướng Lãnh, **năm 1971 Tổng Thống Thiệu đã nói thẳng :** " *Tướng Big Minh là người ra lệnh giết 2*

- Các Tướng lãnh, sau khi thanh toán xong ông Diệm -

Ông Diệm và Nhu vì lo sợ hậu quả đường dài... " .

* **Cựu Đại Tướng Nguyễn Khánh, hồi cuối năm 2001, tại Orange County, California,** đã trả lời nữ Phóng Viên truyền hình Thanh Thúy về cái chết của hai Ông Diệm và Nhu: Tướng Khánh nói : " *Dương Văn Minh ra lệnh giết 2 ông này vì thù hận riêng tư...* " Riêng kẻ viết bài này đã từng viết " *Tướng Dương Văn Minh ra mật lệnh cho Tướng Mai Hữu Xuân cầm đầu toán quân "đi bắt ông Diệm" và Đại Úy Nhung, cận vệ của Tướng Minh, phải chính tay giết cả 2 Ông Diệm và Nhu* ". Bây giờ ta coi thử xem sao.

• **Ngày 2-11-1963:** Vào khoảng 6 giờ 00 sáng, ông Diệm bắt đầu điều đình với các Tướng đảo chánh bằng cách điện thoại cho Tướng **Trần Thiện Khiêm**, vốn được ông Diệm tin cậy vì đã “*xung phong*” đem quân ở miền Tây về cứu Tổng Thống hời Nguyễn Chánh Thi đảo chánh năm 1960 không thành, và do đó mà CIA mua chuộc Tướng Khiêm này ngay sau vụ đảo chánh hụt 1960 để sử dụng sau này. Ông Diệm điện thoại cho Tướng Khiêm là vì vậy, yêu cầu thông báo cho các Tướng đảo chánh là muốn nói chuyện với Tổng Thống về tình hình đất nước thì cho người tới gặp Tổng Thống tại nhà thờ Cha Tam, Tổng Thống đang làm Lễ tại đây.

Các Tướng đảo chánh liên lạc ngay với Cabot Lodge và bảo đảm với Cabot Lodge là tính mạng của ông Diệm sẽ được an toàn (*At about 6:00 a.m. Diem begins negotiating with the Generals, who have assured that*

The dead body of Diem in the back of an armoured personnel carrier

Diem's life will be spared.) Tại sao các Tướng đảo chánh lại phải cam kết với Cabot Lodge là bảo toàn tính mạng cho ông Diệm ?

Vì Cabot Lodge không cho lệnh giết, trái lại khi chi tiền, còn yêu cầu các Tướng đảo chánh không được giết ông Diệm. Thế mà cuối cùng ông Diệm lại bị giết mới thật là rắc rối khó hiểu. Khi đoàn xe “*đi bắt*” 2 Ông Diệm và Nhu trở về Bộ Tổng Tham Mưu, một số Tướng Lãnh và Sĩ Quan cao cấp thấy 2 Ông Diệm và Nhu nằm chết còng queo trong xe bọc sắt M- 113, đầu nát bầy, máu me tùm lum thì đều quay trở lui, lắc đầu hay thở dài buồn bã. Nếu theo “*thiên hạ*” nói là 2 Ông tự sát thì tự sát chi mà

lại bắn được nhiều phát vào đầu như thế ? Còn bảo 2 Ông cướp súng của Đại Úy Nhung nên bị Đại Úy

Nhung bắn chết, lại càng chẳng ai tin vì: Liệu 2 Ông có bao giờ học cách sử dụng súng của Đại Úy Nhung không, mà đòi cướp súng ! Nếu bị cướp súng thật thì Đại Úy Nhung sao lại cứ nhè đầu 2 Ông mà bắn kỹ lưỡng cho nát bầy ra như vậy mà không bắn vào ngực, vào bụng cho mỗi Ông một phát thôi cho mau và gọn lẹ dễ dàng như bất cứ ai bị đối thủ cướp súng. Ngoài ra, cũng chẳng có dấu hiệu chi tỏ ta có sự giằng co, cướp súng... Riêng Tướng Mai Hữu Xuân, người có nhiều thù hận với anh em Ông Diệm, được Tướng Dương Văn Minh tin cậy hơn cả, thì đến trước mặt Tướng Big Minh, đứng thẳng người, giơ tay chào nghiêm chỉnh và báo cáo: “*Mission accomplie - Nhiệm vụ đã hoàn thành*”. **Nhiệm vụ chi đã hoàn thành ?** - Nhiệm vụ Tướng Minh giao cho giết ông Diệm chớ chi nữa. Tướng

- *U.S President John F. Kennedy* -

Tôn Thất Đính, Tư Lệnh Quân Đoàn 3, người quyết tâm bảo vệ mạng sống của Ông Ngô Đình Diệm mạnh nhất, khi nhận được tin 2 Ông Diệm và Nhu đã chết trong xe bọc sắt M-113, và được đưa về Bộ Tổng Tham Mưu, thì lập tức, Tướng Đính lái xe chạy ào tới Bộ Tổng Tham mưu, không cần nhìn cảnh 2 ông Diệm và Nhu đã chết, bất kể một vài Sĩ Quan đứng gần đó, Tướng Đính tay cầm gậy chỉ huy, phăng phăng đi tìm các Tướng Chỉ Huy Đảo Chánh để hỏi cho ra lẽ: tại sao lại có chuyện chết chóc thế này ? Bây giờ, ta lại coi tiếp.

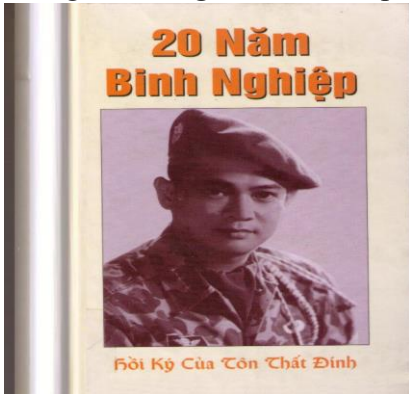
A. Ông Kennedy có ra lệnh giết ông Diệm không?` - Không ! Vì trước khi cuộc đảo chánh xảy ra, ông Kennedy đã gửi điện văn khẩn cấp cho Cabot Lodge, ra lệnh liên lạc ngay với các Tướng đảo chánh hoãn cuộc đảo chánh lại kia mà ! (*President Kennedy cables Lodge urgently to ask the Generals to postpone the coup...*). Ông Diệm còn lãnh đạo miền Nam Việt Nam thì ông Kennedy còn hi vọng ngăn chặn cộng sản hữu hiệu tại vùng này theo chính sách ngăn chặn cộng sản (*Containment Policy against the Communism*) của Mỹ đã áp dụng trên toàn cầu, kể từ sau Thế Chiến thứ 2. Mất ông Diệm, ông Kennedy quả thực không tìm ra nhân vật nào khác ở miền Nam lúc đó, có khả năng lãnh đạo và chống cộng sản tốt hơn, giỏi hơn ông Diệm. Chẳng vậy mà khi nghe tin ông Diệm bị giết chết, ông Kennedy đã vô cùng sửng sờ, hoảng hốt (*President Kennedy is extremely shocked at the news of Diem's death...*). Ý chí bám víu gượng gạo vào cái “*vũng lầy Việt Nam - the Vietnam Morass*” của ông Kennedy đến đây kể như hoàn toàn rã rời.

Giết chết ông Diệm, nắm được chính quyền rồi thì đám Tướng Lãnh, Sĩ Quan cao cấp lại chẳng biết làm gì cả. Họ chỉ làm được có mỗi một việc là cho mở lại các vũ trường, những chốn ăn chơi đốt tiền, đốt bạc, ăn chơi đĩ điếm. Có thể thôi! Ở các thành phố thì càng thêm rối loạn, mất an ninh, trật tự, tranh giành quyền lực để đưa đến cuộc Chính Lý (*Governmental readjustment*), thực ra là một cuộc đảo chánh khác của **Tướng Nguyễn Khánh** sau đó không lâu. Ở thôn quê thì coi như bỏ ngõ, mặc cho cộng sản muốn làm chi thì làm vì **hệ thống áp chiến lược một công trình xây dựng của ông Nhu, tuy không hoàn hảo, nhưng đã làm cho cộng sản thực sự mất đi một sức mạnh từ cơ sở nông thôn, khó thực hiện được kế hoạch bao vây và tiêu diệt các thành thị của miền Nam** . Đầu năm 1963, kẻ viết bài này (*biệt phái*) đã có thể cùng đi với một số sĩ quan và ít binh sĩ võ trang cá nhân đi thăm một số Áp Chiến Lược (*trước đó là vùng cộng sản kiểm soát*) thật an bình, hào lũy chắc chắn, nhân dân tự vệ vững mạnh, dân chúng an tâm làm ăn thoải mái, mà trước kia vùng này cộng sản luôn về thu gom lúa gạo, trâu thuế, tuyển quân ở Quảng Ngãi là vùng đất

- **Tướng Nguyễn Khánh** -

của cộng sản từ lâu. Bà con dân chúng cho hay : bây giờ, tụi nó mà về đây, dù ban đêm cũng không dám vì chúng tôi chống cự được, rồi pháo binh yểm trợ và máy bay ào đến ngay...

- **Tướng Tôn Thất Đính** -

Ông Diệm bị giết, là bọn tài phiệt quốc tế buôn bán chiến tranh vui mừng, vì sẽ được tự do buôn bán chiến tranh trên xương máu của các chiến binh Mỹ cũng như Việt Nam Cộng Hoà và cộng sản, luôn cả dân chúng 2 miền Nam, Bắc. Chúng sẽ 1 tay đẩy cho quân Mỹ đánh nhau với cộng sản, tiêu thụ cả núi, cả biển tiền bạc, quân nhu, quân dụng, vũ khí đắt tiền nhất và cả trăm thứ bắt buộc phải có cho đạo quân viễn chinh dự trù có thể lên đến hơn nửa triệu người, từ bên kia bán cầu, kéo sang đất nước Việt Nam nhỏ bé để đánh nhau theo kiểu quân đội nhà giàu. Còn tay kia chúng nó sẽ lên lút hoặc công khai buôn bán, làm ăn với Liên Xô, với tất cả khối cộng sản trên thế giới bằng những vật liệu, món hàng, mà sau đó biến thành phương tiện chiến tranh và lại chạy sang quân cảng Hải Phòng hay sân bay Hà Nội để cho quân đội cộng sản

dùng những thứ đó mà giết lính Mỹ trên chiến trường Việt Nam (*By sending his men to fight in Southeast Asia, President Johnson seemingly recognized communism as an enemy. However, he made agreements to sell or give the Soviet Union and her communist satellites, hundreds of millions of dollars worth of food, electronic computers, chemical plants, oil refinery equipment, airborne radar apparatus, jet aircraft engines, machine tools for \$800-million auto assembly plant and military rifles...*). Toàn những thứ để cho quân cộng sản giết quân đội Mỹ tại chiến trường Việt Nam và quân đội Việt Nam Cộng Hoà không hà !

Ông Diệm bị giết rồi thì ông Kennedy liền nghĩ ngay đến việc rút chân ra khỏi vũng lầy Việt Nam càng sớm càng tốt, nếu không muốn phải chờ đến lúc Liên Xô, Bắc Kinh cùng với Hà Nội thực sự đánh gục Hoa Kỳ trên chiến trường này, hay tại chính trên đường phố rối loạn của đất nước Mỹ.

Nhân dân làng xóm xây dựng áp chiến lược chống du kích cộng sản.

Ông Kennedy (*đảng Dân Chủ*) cho lệnh thực hiện gấp kế hoạch rút Sĩ Quan cố vấn, huấn luyện và các chuyên viên Mỹ về nước... Ông Kennedy quên rằng Kế hoạch buôn bán chiến tranh Việt Nam của " *họ* " đã sẵn sàng rồi, mà nay Ông lại định phá đám chúng hay

sao ? Sức mảy ! Bắt buộc chúng phải xoá sổ luôn cả Ông, mặc dầu Ông là Tổng Thống Hoa Kỳ. Ông Kennedy mới cho kéo được về nước 1,500 cố vấn, chuyên viên thì 20 ngày sau, kể từ khi Ông Diệm bị giết ở Việt Nam, thì chính Ông Kennedy, Tổng Thống thứ 35 của Hoa Kỳ cũng bị bắn chết tại Dallas, Tiểu Bang Texas, thuộc chính đất nước của Ông. Chánh phạm Lee Harvey Oswald trong vụ bắn chết Ông Kennedy, sau đó 2 ngày, cũng bị giết luôn trong nhà tù của Dallas City (*tương tự như cảnh chết bí hiểm của Đại Úy Nhung – đã được thăng cấp Thiếu Tá vì công trạng giết ông Diệm theo lệnh của Tướng Dương Văn Minh bắn chết Ông Diệm*) để thủ tiêu chứng nhân lịch sử. Trước khi đi Dallas, người bạn thân của Ông Kennedy, một Giáo Sư Đại Học đã khuyên " *...Tổng Thống không nên đi chuyến này. Ở đó nguy hiểm lắm !* " Ông Kennedy đã trả lời " *Nếu chúng nó đã định giết tôi thì không giết tôi ở đó, chúng nó cũng sẽ giết tôi ở nơi khác. Nếu tôi không dám đi, trước hết, tôi là một kẻ hèn. Mà Kennedy không được phép là một kẻ hèn !* " Vậy là Ông Kennedy không muốn đảo chánh, lật đổ Ông Diệm, chớ chưa nói chi đến việc ra lệnh giết Ông Diệm !

B. Cabot Lodge có ra lệnh giết Ông Diệm không ? Cũng **không** ! Tại sao ? Ngay lúc quân đội đảo chánh đã bao vây chặt chẽ dinh Gia Long, nơi 2 Ông Diệm và Nhu đang ở, Thủy Quân Lục Chiến và nhảy Dù cùng nhiều

- Tướng Trần Văn Đôn -

đơn vị Bộ Binh đã kiểm soát hết các địa điểm kháng cự của phía quân đội bảo vệ cũng như trung thành với Ông Diệm, đường điện thoại duy nhất còn lại từ bên ngoài liên lạc vào hầm dinh Gia Long reo lên. Một sĩ quan cầm ống nghe rồi đưa cho Ông Diệm vì đầu dây đằng kia chính là Đại Sứ Hoa Kỳ Cabot Lodge. Ông Diệm nghe xong rồi trả lời bằng tiếng Pháp: " *Non, je refuse, mais merci quand même de votre charité - Không, tôi từ chối, nhưng cũng xin cảm ơn lòng nhân đức của Ông* ". Ông Diệm bỏ máy rồi quay sang nói với Ông Nhu " *Cabot Lodge vừa gọi máy, đề nghị chúng ta ra đi. Ông ta hứa bảo đảm với các Tướng Lãnh để cho chúng ta ra đi an toàn. Họ dành sẵn cho chúng ta một phi cơ, nhưng tôi đã từ chối* ". Ngoài ra, ta còn biết rằng :

Thứ nhất: Nhiệm vụ của Cabot Lodge chỉ là làm sao thay thế Ông Diệm bằng

người cầm quyền khác, biết tuân theo ý muốn của chính quyền Mỹ, đúng ra là giới tài phiệt Mỹ, Ô Kê cho chúng đổ quân tác chiến Mỹ vào Việt Nam, đánh nhau với cộng sản 5, 7 năm thôi. Ai cũng biết mọi tội vạ của vụ đảo chánh này đổ hết lên đầu Cabot Lodge rồi. Nếu Cabot Lodge cho giết ông Diệm, biết đâu lại chẳng có người, mà chắc chắn có người ngay trong số Tướng lãnh và sĩ quan cấp Tá khác, vì xót thương Ông Diệm, vì căm thù Cabot Lodge, vì tự ái dân tộc, mà cho người liều thân, thí mạng, tặng cho Cabot Lodge 1 trái lựu đạn hay 1 quả mìn

- Cabot Lodge (phải) gặp Ông Nhu -

trên đường xe chạy, hay cho luôn 1 băng tiểu liên vào đầu, bẻ sọ ra thì cũng tiêu đời. Cabot Lodge dư biết rằng: khi người ta đã liều mạng để giết ai, thì giết 1 Tổng Thống, kể cả Tổng Thống Mỹ, người ta cũng dư sức làm được. Trên thế giới này, Tổng Thống, Thủ Tướng bị giết đầy ra đó ! Chớ cỡ Cabot Lodge, 1 anh Đại Sứ quèn ở cái xứ chiến tranh, loạn lạc liên tu bất tận này thì việc giết đâu có khó ! Con cáo già Cabot Lodge đâu có dại gì mà làm thêm cái việc vô ích, không cần thiết, chẳng lợi lộc chi cả, chỉ thêm nhiều oán thù rắc rối !

Thứ hai: Cabot Lodge dù sao đi nữa, lúc này cũng chỉ là 1 anh Đại Sứ của Mỹ tại Việt Nam, dưới quyền Ông Kennedy. Cabot lodge đã nhiều phen qua mặt Ông Kennedy trong vụ đảo chánh này rồi. Ông Kennedy đâu có ngu, đâu có đàn. Vậy thì khi Ông Kennedy ra lệnh cho Cabot Lodge " *Khoan ! Hãy ngưng ngay kế hoạch đảo chánh !* " mà Cabot Lodge vẫn cứ phe lờ đã là 1 chuyện

đáng để Ông Kennedy trừng trị về tội bất tuân thượng lệnh. Ông Kennedy cũng biết bực mình, mắt mặt về hành động của Cabot Lodge, dám khinh thường Tổng Thống lắm chứ ! Cabot Lodge dư thừa khôn ngoan để biết đâu là cái giới hạn của thái độ khinh thường Ông Kennedy để mà dừng lại đúng mức. Vượt qua giới hạn đó, Ông Kennedy bắt buộc phải có thái độ để bảo vệ uy quyền Tổng Thống, Tổng Tư Lệnh quân đội của Ông. Thế cho nên Cabot Lodge đại gì mà giết Ông Diệm để chọc giận Ông Kennedy thêm nữa !

- Cabot Lodge (phải) gặp ông Ngô Đình Nhu -

Đại dột, vô ích ! Ông Kennedy có đủ uy quyền để "đuổi cổ - kick out " Lodge ra khỏi chức vụ Đại Sứ, lôi đầu về Mỹ trị tội kia mà ! Cabot Lodge khôn lắm, không đại gì đi làm cái việc vô ích, chẳng lợi lộc chi cả .

Thứ ba: Khi phác họa cuộc đảo chánh, Cabot Lodge đã họp các Tướng Lãnh phản loạn lại, khuyến khích, chi tiền và bắt các Tướng phải cam kết là không được giết Ông Diệm ! Bởi cái chỗ đó cho nên ở trên có nói: Khi Ông Diệm liên lạc điện thoại với Tướng Trần Thiện Khiêm, tỏ ý muốn gặp các Tướng đảo chánh thì Bộ Chỉ Huy đảo chánh đã tức tốc liên lạc ngay với Cabot Lodge và **cam đoan với Cabot Lodge là tính mạng của Ông Diệm sẽ được an toàn** (...*Diem begins negotiating with the Generals, who have assured that Diem's life will be spared...*). Vậy thì Cabot Lodge đâu có muốn, đâu có ra lệnh giết Ông Diệm ! Lodge chỉ phải... tạ tội, thanh minh thanh nga với ông Kennedy bằng 1 điện văn, trong đó có đoạn "...*We could neither manage nor stop the coup once it got started... It is equally certain that the coup would not have happened as it did without our preparation...*" (có cả tội của Ngài ở trong đó đấy, xin Ngài chớ buồn làm chi...).

* **Tại sao Tướng Dương Văn Minh phải ra lệnh cho Đại Úy Nhung giết 2 Ông Diệm và Nhu ?** Lịch Sử cũng như Quân Sử của Hoa Kỳ đã ghi chép rằng "...*Finally an US-built M - 113 armored personnel carrier is sent to pick up Diem and Nhu up from Francis Xavier Church in Cholon. General Minh's bodyguard, Captain Nhung, murders Diem and Nhu on their way to staff headquarters, at Minh's orders.*" Chẳng lẽ những sử gia viết lịch sử và quân sử Hoa Kỳ lại hèn nhát đến mức độ không dám nhận rằng Ông Kennedy hay Cabot Lodge đã ra lệnh giết Ông Diệm để rồi viết sách, đồ đại cho Dương Văn Minh làm cái việc này, và chỉ cách cho Dương Văn Minh phải lấp lửng nói với đám Tướng Lãnh đảo chánh " *Việc đã qua rồi, bớ ra làm chi nữa !* " mỗi khi Dương Văn Minh bị các Tướng này vặn hỏi " *Tại sao lại giết Ông Diệm ?* " vì khi họp bàn với nhau, các Tướng Lãnh đều đồng ý với quan điểm của Cabot Lodge là phải bảo toàn tính mạng cho Ông Diệm, không được giết ! Chỉ tách Ông Diệm ra khỏi quyền lực, đưa đi sống lưu vong ở đâu đó, Đài Loan hay Thái Lan chẳng hạn. Thế là xong ! **Bây giờ câu hỏi là: Tại sao Dương Văn Minh phải ra lệnh giết Ông Diệm ?** Ngay sau cuộc đảo chánh, giết ông Diệm và ông Nhu, nhiều nhân vật chính trị và Tướng Lãnh đã biết điều này, nhưng vì nhiều lý do, và không có Toà Án nào hay cơ quan quan thẩm quyền nào đảm trách điều tra và công bố vấn đề này cả, nhưng người ta đã hiểu, đã biết một cách không sai lầm là:

A. Dương Văn Minh phải giết Ông Diệm : vì 2 Tướng Tôn Thất Đính và Nguyễn Khánh, 2 Tướng Tư Lệnh Quân Đoàn, có quân rất mạnh trong tay, chỉ chịu theo phe đảo chánh vào phút chót, một cách bắt buộc. Nếu Ông Diệm còn sống, dù ở đâu đi nữa, Dương Văn Minh vẫn tin và sợ rằng trong tình thế lộn xộn, mà bắt buộc phải lộn xộn, 2 Tướng này (nhất là Tướng Tôn Thất Đính, người rất nóng tính và cương quyết bảo vệ mạng sống của hai Ông Diệm và Nhu mạnh nhất) có thể nhân danh quyền lợi quốc gia, dân tộc, không chấp nhận sự phản loạn lật đổ Ông Diệm, do tài phiệt quốc tế chỉ huy, đạo diễn, để quật lại phe đảo chánh thì Tướng Minh, đứng đầu cuộc đảo chánh, cũng ngán, cũng run lắm chứ ! Tướng Minh thực sự đâu có quân trong tay mạnh mẽ như 2 Tướng Đính và Khánh đâu ! Vậy cứ giết quách Ông Diệm là xong ! Khỏi lo ! Tướng Minh phải cho Đại Úy Nhung, sĩ quan cận vệ, lúc nào cũng luôn ở sát bên mình, đi lo vụ giết này mới an tâm. Mà Đại Úy Nhung là một con người xuất thân từ lính Commando của Pháp, khi giết người xong, còn thích cắt đầu, xẻo tai đem về trình cho cấp chỉ huy của mình nữa mới ghê gớm, đúng là thứ ác quỷ, cuồng tín, say máu giết người.

B. Tướng Dương Văn Minh phải giết Ông Diệm : vì âm mưu đảo chánh đã quá rõ ràng, cơ quan Mật Vụ (*Secret service*) và Ông Nhu đã nắm hết mọi chi tiết trong tay. Ông Nhu đã lập kế hoạch cùng với Tướng Tôn Thất Đính, Tư Lệnh Quân Đoàn 3, bắt thành lính tung ra 1 màn " *Chống đảo chánh* " để nắm đầu hết tron kia mà ! Dương Văn Minh là kẻ đứng đầu âm mưu đảo chánh, kẻ như đã leo lên lưng cạp rồi ,với cái thế " *Trèo cao*

thì té nặng - *The higher up, the greater the fall* ", càng đầu trò thì càng to cái tội. Vậy mà Ông Kennedy lại cứ... thụt lui, bước tới, ba hồi đã ô kê, bốn hồi lại... sì tốp, âm mưu bại lộ hết trơn thì chỉ có nước chết với Ông Nhu và đám sĩ quan, quân đội còn thương mến, trung thành với Ông Diệm. Nguy hiểm quá ! Ngộ lỗi ông Nhu và các Tướng Đính và Khánh nắm được đầu thì Tướng Minh chỉ có nước: bị tước hết binh quyền, ra trước Toà Án Quân Sự Mặt Trận Vùng 3 Chiến Thuật (*3rd Tactical Area's Field Court Martial*) để lãnh bản án tử hình. Rồi Tổng Thống Diệm bác đơn xin ân xá. Ở Việt Nam hồi đó, tử hình thì chỉ có đem bắn thôi, làm chi có sài ghế điện, hay chích thuốc độc. Cuối cùng thì Dương Văn Minh bị lôi ra pháp trường, hai tay bị trói giật cánh khuỷu vào cây cột, mắt bị bịt kín bằng miếng vải đen. Một tiếng hô chỉ huy và 1 loạt đạn của Tiểu Đội Hành Quyết (*Executing squad*) thì nhau xuyên thủng ngực, và Dương Văn Minh gục đầu, máu tuôn ra đầy ngực, Sĩ Quan chỉ huy đến bên cạnh " *ban thưởng* " thêm cho tên tử tội phản loạn đầu sỏ 1 phát súng " *ân huệ* " nữa theo kiểu cách của loại xử tử này. Nghĩ đến đây là Dương Văn Minh bắt buộc phải chọn giải pháp " *Giết ông Diệm* " Dương Văn Minh thuộc lòng câu " *Cẩn tắc vô ưu - Safety first* " hơn ai hết trong lúc này. Tướng Minh trông Sĩ Quan nào cũng đáng nghi ngờ, không tin ai được bởi vì theo Văn Hào Shakespeare thì " *Sự nghi ngờ luôn ám ảnh tâm trí kẻ phạm tội; Tên ăn trộm sợ rằng ở mỗi bụi rậm đều có 1 viên cảnh sát - Suspicion always haunts the guilty mind; The thief doth fears each bush a police officer*". Bắt được hai ông Diệm, Nhu, cứ giết quách đi là chắc ăn, khỏi lo !

C. Tướng Dương Văn Minh đã cho lệnh mật để Đại Úy Nhung giết Ông Diệm vì khi bàn thảo việc đảo chánh, Cabot Lodge chi tiền và yêu cầu các Tướng không được giết ông Diệm chẳng qua là vì Cabot Lodge không muốn chọc giận ông Kennedy, và đã qua mặt Tổng Thống nhiều quá rồi.. Nay Tướng Minh có nêu ra: vì tình trạng hỗn loạn, vì vấn đề an nguy của đại cuộc, của chính sinh mạng mình, tức là coi như ở vào tình trạng... *In case of absolute necessity, in case of riots* ", hay nói theo kiểu Tây là " *en cas de situation trouble- vì tình trạng rối loạn, quá khẩn thiết....*".. thì cứ coi như việc giết ông Diệm cũng... huê cả làng, mọi tội xí xoá... Lúc đó, ông Kennedy cũng... đành huê thôi. Còn đối với Cabot Lodge, con cáo già chính trị, chuyên viên đảo chánh, người đã quá quen thuộc với những vụ chết chóc trong ... *nghe đảo chánh thì...* tiền đã chi cho cướp, chia nhau hết rồi, Tướng Minh có giết 1 ông Diệm, chớ giết đến 10 ông Diệm cũng... sức mảy mà Cabot Lodge đòi tiền lại được ! Chẳng lẽ lôi Tướng Minh ra mà đập, mà kiện hay sao ? Kiện ở đâu ? Có điều Tướng Minh không dám nói thẳng, nói thực vấn đề " *giết ông Diệm* " với các Tướng Lãnh khác, sau khi sự việc đã xong, và Tướng Minh đã trở thành nhân vật lãnh đạo số 1 của quốc gia, đã ở vào địa vị coi như Quốc Trưởng, Chủ tịch Hội Đồng Quân Nhân Cách mạng (*Chairman of the Revolutionary Military Council*) thì Tướng Minh không thể được xếp vào loại người " *Có gan ăn cướp, phải có gan chịu đòn - As you brew, so must you drink* ", không xứng đáng với thái độ của một Tướng Lãnh đã từng nhiều phen cầm quân đánh giặc và lúc này đã ở vào địa vị cao nhất trong xã hội Miền Nam. Do đó, ông Diệm có coi thường và không trọng dụng Tướng Minh cũng là phải thôi. Trong khi đó, ông Diệm lại trọng dụng những Tướng cứng đầu, dừ dừ, những Sĩ Quan cao cấp, đã có thời còn là Đại Tá , còn là Chuẩn Tướng (*Sub-brigadier General*) mà đã dám cầm cây " *Gậy Chỉ Huy - Command stick* " mà Tây thì kêu là " *Bâton de Commandement* " gõ vào đầu Sĩ Quan Cố Vấn của Tây, của Mỹ và quát " *Không được vô lễ đối với Sĩ Quan Việt Nam !* " khi những tay Cố Vấn này muốn làm... ông nội người ta, tỏ thái độ vô lễ đối với Sĩ Quan Việt Nam cấp nhỏ ngay trước mặt các vị Sĩ Quan Việt Nam cầm Gậy Chỉ Huy này.

3. Sau cái chết của Ông Ngô Đình Diệm :

A/. Tổng Thống Kennedy kinh hoàng, cho rút sĩ quan, cố vấn, chuyên viên Mỹ về nước, tính chuyện bỏ cuộc. Kết quả ông Kennedy cũng bị bắn chết 20 ngày sau ông Diệm, để cho ông Phó Lyndon B. Johnson lên thay, và sau đó quân tác chiến Mỹ ào ạt đổ vào Việt Nam và cuối cùng cũng như người Pháp... quân đội Mỹ ra đi không kèn, không trống. Về nước chẳng ai thềm chào mừng, đón rước, chẳng có lấy một vòng hoa chiến thắng, mà còn bị biểu tình sỉ vả, mặc dầu đã có 58 ngàn quân nhân Mỹ tử trận tại chiến trường, mấy ngàn người còn ghi mất tích, và cả triệu người Mỹ phải gánh chịu chung niềm đau tui, mất mát, đui què, mẻ sứt hay điên khùng... Đau thật ! Lịch sử và Quân Sử Hoa Kỳ đã phải ghi " *Lần đầu tiên trong lịch sử, quân đội bách chiến bách thắng của Hoa Kỳ đã thua trận một cách đau đớn ê chề trên chiến trường Việt Nam - The first time in the American History, the unvanquishable armed forces of the United States lost ignominiously the war in Vietnam battle*

B. Ông Diệm chết đi thì Miền Nam như rã không đầu, cá mè một lứa, càng thêm hỗn loạn, rồi Tướng Khánh làm cuộc " *Chinh Lý* " nhưng thực ra là cuộc đảo chánh khác để "hốt " các Tướng đã đảo chánh ông Diệm, nhốt đầu vào 1 chỗ (*Tướng Minh được tha vì thuộc loại to đầu mà dại, không đáng lo, khỏi cần nhốt*) cho ngồi chơi mà ngẫm nghĩ sự đời đen bạc, phản phúc, và thế nào là " *Làm điều lành, Trời báo cho bằng phúc; Làm điều dữ, Trời báo cho bằng họa - Vi thiện giả, thiên báo chi dĩ phúc; Vi bất thiện giả, thiên báo chi dĩ họa*" hay nói theo Tây thì " *On récolte ce qu'on a semé* ", còn nói theo kiểu Mỹ và Ăng-Lê thì " *Who sows the wind will reap the whirlwind* " Tất cả giống nhau: " *Gieo gió thì gặt bão* ". Ở đời xưa nay vốn là như thế.

Tiếp theo là những ngày tháng tối đen 1966, Miền Nam lại hỗn loạn đấu tranh, bàn thờ trang nghiêm bị đem ra ngoài đường, cũng phát xuất từ Huế, với cái vụ Tướng Nguyễn Chánh Thi, người đã một phen đảo chánh không ra cái gì cả vì chỉ là một sự thử nghiệm của CIA, nhưng lan vào đến Đà Nẵng thì với tư cách Thủ Tướng, Nguyễn Cao Kỳ, Tướng Không Quân râu kẽm, một phật tử chính hiệu " *Con cầu tự* ", đưa Quân Đội và Quân Cảnh từ trong Nam ra dẹp hết trơn, nhốt đầu những nhân vật lãnh đạo. Tên nào thoát thì trốn sang nước láng giềng cho khỏi bị tóm cổ. Thế là hết đấu tranh ! Cuộc đời, sự nghiệp của Ông Nguyễn Cao Kỳ chỉ đáng được 1 điểm an ủi ở chỗ này mà thôi dù Ông có cơ hội, có chức, có quyền...

C. Ông Diệm chết đi thì Hồ Chí Minh ở Hà Nội không còn đối thủ, bèn lên đài phát thanh Hà Nội hiệu triệu quốc dân đồng bào: " *Toàn Đảng, toàn quân và toàn dân ta sẵn sàng chiến đấu chống Mỹ cứu Nước trên khắp các mặt trận của ba miền đất nước ! Quân đội và nhân dân Việt Nam anh hùng sẽ đánh thắng đế quốc Mỹ xâm lược không những trên Quê Hương, Tổ Quốc Việt Nam, mà còn đánh thắng đế quốc Mỹ ngay trên đường phố, tại các trường Đại Học của chúng nưã ! Kháng chiến nhất định thắng lợi ! Thống Nhất, Độc Lập nhất định thành công !* " Theo Giáo Sư Francis Xavier Winters, năm 1999 viết trên tạp chí " *World Affairs* " của Ấn Độ, có nói là: Sau cái chết của Ông Diệm, Một nhà báo Pháp hỏi Hồ chí Minh : Ông Diệm là người thế nào ? Ông Hồ đã trả lời : " *Ông ta là một người yêu nước theo kiểu của Ông ta* ". Hồ Chí Minh lại còn lên giọng trích thượng, nói với Wilfrid Burchett, một ký giả cộng sản hạng nặng, là: " *Tôi không thể ngờ là tụi Mỹ lại ngu đến thế !* " Rồi Tướng cộng sản Võ Nguyên Giáp gặp McNamara ở Hà Nội tháng 11-1995, thì nói: " *Chính sách của người Mỹ sai lầm hết chỗ nói. Ngô Đình Diệm là người có tinh thần quốc gia rất mạnh. Không bao giờ Ông ta để cho người Mỹ giành lấy quyền điều khiển chiến tranh ở Miền Nam Việt Nam.. Người Mỹ đã làm điều đó bất chấp sự phản đối của Ông Diệm để rồi mua lấy một thất bại thảm khốc. Ông Diệm chết đi thì cũng chấm dứt luôn sự hiện diện quân sự của người Mỹ tại đây một cách sớm hơn* ". Nguyễn Hữu Thọ, Chủ tịch Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam , nói với phóng viên Báo Nhân Dân, cơ quan ngôn luận chính thức của Cộng Sản Hà Nội: " *Sự lật đổ Ngô Đình Diệm là một món quà Trời tặng cho chúng tôi* ". Trần Nam Trung, Phó Chủ tịch Mặt Trận tuyên bố: " *Đế Quốc Mỹ chơi đòn đổi ngựa giữa dòng, nhưng chúng sẽ không bao giờ tìm được người chống Cách Mạng hiệu quả hơn Ngô Đình Diệm.*" Ông Diệm là thế đó ! Cộng sản cũng phải công nhận giá trị thật sự của **nhân vật Ngô Đình Diệm**. Khi được tin hai anh em Tổng Thống. Ngô Đình Diệm bị thảm sát, Tổng Thống Trung Hoa Quốc Gia Tưởng Giới Thạch đã thốt lên: " *Cả 100 năm nữa Việt-Nam mới có Ngô Đình Diệm thứ hai. Biết đến bao giờ Việt-Nam mới sản sinh ra được Ngô Đình Nhu thứ hai! Ông ta là Khổng Minh của Việt-Nam...*"

D. Ông Diệm chết đi thì Liên Xô, thành luỹ của Phong trào cộng sản thế giới (*International movement of communism's Stronghold*) vô cùng mừng rỡ vì Liên Xô sẽ dứt điểm Việt Nam trong một ngày không xa để chuyển " *Nỗ lực đấu tranh chống chủ nghĩa tư bản đế quốc - Struggling efforts against Capitalism and Imperialism* " sang những vùng khác ở Châu Phi và Châu Mỹ La Tinh. Chẳng vậy mà tờ báo Sự Thật, cơ quan ngôn luận và đấu tranh chính thức của Đảng Cộng Sản Liên Xô lại dành chỗ trang trọng nhất để phô bày sự phấn khởi trước cái chết của ông Diệm và khẳng định rằng " *...Bọn tay sai bù nhìn của Mỹ đã nắm được chính quyền "để tạo thêm sự dễ dàng cho cộng sản Hà Nội chiến thắng mau lẹ hơn...- The Soviet newspaper Izvestia expresses satisfaction at Diem's end while asserting that American puppets have come to power...*"

E. Ông Diệm chết đi, quả thực không có người thay thế được. Nam Việt Nam trên đường tuột dốc và đi đến

sự sụp đổ. Kẻ có lợi là cộng sản Hà Nội, là phong trào cộng sản thế giới và bọn tài phiệt quốc tế. Còn nhiều người trong đám Tướng Lãnh đảo chánh thì chỉ được lợi về... đô la, và sau này tha hồ tham nhũng, hối mại quyền thế, buôn quan, bán lính, nhưng không thoát khỏi cái nhục chung của nhân dân và Quân Đội Việt Nam Cộng Hoà, khi mất nước, phải bỏ Tổ Quốc ra đi, có khi với trăm ngàn khổ ải, nhục nhằn, hay phải sống đọa đày nhục nhã hơn cả súc vật trong những trại tù cải tạo, dưới bàn tay sắt máu của bọn cộng sản Hà Nội kiêu binh thắng trận, vô cùng dã man, tàn bạo, ác độc hơn cả loài sa-tăng quỷ dữ... Nam Việt Nam không còn nhân vật nào có uy tín, tài giỏi hơn, hay ngang bằng với Ngô Đình Diệm, không còn ai tài trí, mưu lược bằng với Ngô Đình Nhu. Chỉ riêng trong những lãnh vực trông thấy trước mắt rõ ràng : ***các tổ chức quần chúng, khu trừ mật, ấp chiến lược, chính sách toàn dân tổ cộng, chính sách dân vận, chiêu hồi cán binh cộng sản vv...*** tuy không hoàn hảo 100 phần trăm nhưng đã làm cho cộng sản điêu đứng, mất đi phần lớn lực lượng cơ sở ở nông thôn, thất bại trong chính sách quan trọng hàng đầu “ *Lấy nông thôn bao vây và tiêu diệt thành thị* . Năm 2000, kẻ viết bài này từ Mỹ trở về quê hương miền Bắc lần đầu và cũng là lần duy nhất, sau 54 năm xa cách (*từ 1946, lúc 15 tuổi, bỏ trường học, phổ phòong, làng xóm đi theo kháng chiến chống Pháp, lưu lạc giang hồ, rồi sau đó đã tự chọn cơ hội để đứng vào hàng ngũ Quân Đội Quốc Gia Việt Nam, quyết tâm chống cộng sản*). Về thăm lại quê hương, miền Bắc để lo chuyện mồ mã Cha Ông hai bên nội ngoại, cùng xây dựng lại 2 ngôi nhà thờ Tổ hai bên, người viết có dịp chuyện trò thân mật với người thân, ruột thịt, từng là cán bộ chính trị, quân sự trung cấp và cao cấp của cộng sản, đã về hưu, hầu hết những nhân vật này đều xác nhận : “ *Đường lối, chính sách của anh em Ngô Đình Diệm và Ngô Đình Nhu gây quá nhiều khó khăn, nguy hiểm, làm cho “ Cách mạng “ tưởng như khó mà qua khỏi...*”

Còn ai bảo : ***Ngô Đình Diệm kỳ thị tôn giáo ?*** –

Về điểm này, những người hiểu biết đã cho thấy rằng : Trong hàng ngũ các Bộ Trưởng thuộc chính quyền Ngô Đình Diệm lúc đó, ngoại trừ ông Trần Trung Dung, Bộ Trưởng Phủ Tổng Thống là công giáo ra, còn có ai là người cùng tôn giáo với ông Diệm nữa không ? Phó Tổng Thống Nguyễn Ngọc Thơ, được ông Diệm tin cậy, quý trọng, là người miền Nam, là Phật tử rõ ràng...

* Toàn thể Bộ Tham Mưu riêng của Tổng Thống ***đều là Phật Tử***, ngoại trừ ông Trần Trung Dung.

* Trong số 18 Tổng Bộ Trưởng, chỉ có ***5 người là Công giáo, còn 13 là Phật giáo***.

* Bên quân đội, ***tổng số 19 tướng lãnh*** có quyền hành nhất, thì đã có ***16 tướng là Phật giáo, chỉ có 3 là công giáo...***

Ta thử tìm coi trong những vị trí quan trọng về chính trị cũng như quân sự, có những ai không cùng tôn giáo với ông Diệm, không phải là người công giáo ?

- Ông Nguyễn Ngọc Thơ, Phó Tổng Thống.
- Đại tướng Lê Văn Ty, Tổng Tham Mưu Trưởng.
- Thiếu Tướng Tôn Thất Đính, Tổng Trấn Sài Gòn- Gia Định.
- Ông Vũ Văn Mẫu, Bộ Trưởng Bộ Ngoại Giao.
- Ông Quách Tòng Đức, Đồng Lý Văn Phòng.
- Ông Nguyễn Đình Thuần, Bộ Trưởng phủ Tổng Thống, kiêm Bộ Trưởng Phụ Tá Quốc Phòng.
- Ông Đoàn Văn Thêm, Phó Đồng Lý Văn Phòng.
- Ôn Võ Văn Hải, Chánh Võ Phòng.
- Ông Nguyễn Thành Cung, Tổng Thư Ký.
- Ông Trần Sử, Bí Thư... ***Tất cả những nhân vật này đều là Phật tử.***

Có như vậy, chúng ta mới có thể sáng suốt, công bằng và hợp lý khi nói, khi viết, lúc đánh giá về con người ***Ngô Đình Diệm*** và hiểu được cái lý do : Tại sao lúc này lại có rất nhiều người nghĩ lại, ***so sánh những cái tốt đẹp, xấu xa trên mảnh đất miền Nam Việt Nam*** từ ngày chia đôi đất nước , 20 tháng 7 - 1954 , cho tới lúc này, mới thấy tiếc thương và nhất

quyết Phục hồi giá trị lịch sử cho vị Tổng Thống đầu tiên thành lập nền Đệ

- Bia mộ cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm -

Nhất Cộng Hòa cho miền Nam Việt Nam , dù trong hoàn cảnh đất nước gặp bao nhiêu khó khăn, mà vẫn tạo được 9 năm an bình, thịnh trị, xây dựng nền móng căn bản cho một nền Dân Chủ, Tự Do tươi sáng: **Ngô Đình Diệm !** Năm 2014 trở đi, cho đến ngày nay, 2016, , người Việt tị nạn cộng sản ở khắp nơi trên đất nước Hoa Kỳ, Canada, Úc, Pháp, Đức Hòa Lan vv... đã long trọng tổ chức Lễ Tưởng Niệm cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm và đặc biệt hơn nữa, ngay tại Việt Nam, Dòng Chúa Cứu Thế ở Sài Gòn đã tổ chức Thánh Lễ tưởng niệm Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm như một vị “ *Lãnh tụ xuất chúng – Outstanding Leader* “ thành lập nền Cộng Hòa tại Nam Việt Nam, được lòng thương tiếc, ngưỡng mộ của bao nhiêu người Việt Nam, không những ở miền Nam, mà cả ở miền Bắc sau

- Bia mộ cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm -

này nữa. Năm 2014 trở đi, tại Sài Gòn, nơi nghĩa trang anh em ông Ngô Đình Diệm – Ngô Đình Nhu an nghỉ, có nhiều nhân vật trí thức, sinh viên, dân chúng không phân biệt tuổi tác, bất chấp mọi sự khó khăn có thể xảy ra, đã cùng nhau tới bên mộ phần dâng hoa, đốt hương , cầu nguyện cho 2 nhân vật họ Ngô đã đi vào lịch sử Việt Nam thời cận đại, với tấm lòng yêu thương Tổ Quốc, hết lòng đấu tranh cho Hạnh Phúc, Tự Do của dân tộc... nhưng đại cuộc chưa thành, để cho Đất Nước, đồng bào của mình còn chìm ngập trong khổ cực, đốn đau cho đến tận bây giờ...

San Diego , California

Phan Đức Minh

Ghi thêm :

A. Tấm hình cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm (lấy từ báo *Life của Mỹ năm 1955*) trong lúc đi kinh lý ở miền cao nguyên và đang nằm nghỉ mệt buổi trưa, nói lên câu hỏi : “ *Trong lịch sử thế giới có vị nguyên thủ quốc gia nào nghỉ mệt trên một cái giường như vậy không ?*” Chúng tôi dành sự trả lời cho mỗi độc giả, bởi lẽ tấm hình đã cắt nghĩa rất nhiều và rất đầy đủ cho những ai còn đang suy nghĩ, tiếc thương một con người mang tên **Ngô Đình Diệm** đối với Đất Nước và Dân Tộc Việt Nam.

Tài liệu tham khảo:

- * ***The Death of A Nation.- John A. Stormer.- Liberty Bell Press.- Missouri, 1978.***
- * ***The World Almanac of The Vietnam War.- John S. Bowman (General Editor).- Bison Books Corp. - New York, 1985.***
- * ***Vietnam: The History & The Tactics.- Ahsley Brown & Adrian Gilbert.- Orbis Publishing Limited. - London, 1982.***
- * ***The Final Days.- Bob Woodward & Carl Bernstein.-***

The Hearst Corp. - New York, 1976.

* ***Henry Kissinger Diplomacy.- imon & Schuster. - New York, 1994.***

* ***Kennedy. - Theodore Sorensen.- Harper & Row.- New York, 1965.***

* ***A Book of U.S. Presidents.- George Sullivan.- Scholastic Incorporation. - New York, 1984.***
